

เวชศาสตร์ฟื้นฟูสุขภาพ

บรรณาธิการ

รศ.พญ.อภิชนา ไชยวาทะ คณะแพทยศาสตร์ ม.เชียงใหม่

รองบรรณาธิการ

รศ.พญ.วิไล คุปต์นิริติชัยกุล คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล
รศ.พญ.ปิยะภัทร เดชพระธรรม คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล
ผศ.นพ.วิศาล คันธารัตนกุล โรงพยาบาลสมิติเวชศรีนครินทร์

กองบรรณาธิการ

รศ.พญ.จริยา บุญหงษ์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ ม.
รศ.นพ.ณัฐเศรษฐ์ มณีมนากร คณะแพทยศาสตร์ ม.ขอนแก่น
รศ.นพ.จักรกริช กล้าผจญ คณะแพทยศาสตร์ ม.เชียงใหม่
ผศ.นพ.ภาวิศ วงศ์แพทย์ โรงพยาบาลสำโรง
ผศ.พญ.นภาพร ชัชวาลพานิชย์ คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล
อ.นพ.วสุวัฒน์ กิตติสมประยูรกุล คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ ม.
พญ.อุบลวรรณ วัฒนชาติกุล สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี
พญ.บุษกร โลหารชุน ศูนย์สิรินธรเพื่อการฟื้นฟูฯ

ที่ปรึกษา

ศ.คลินิกเกียรติคุณ พญ.ฉัฐยา จิตประไพ คณะแพทยศาสตร์รามธิบดี
ศ.พญ.อารีรัตน์ สุพทุทธิธาดา คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ ม.
พญ.อุไรรัตน์ ศิริวัฒน์เวชกุล โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์

วัตถุประสงค์

เพื่อเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการด้านเวชศาสตร์ฟื้นฟู แก่ แพทย์และบุคลากรสาขาต่าง ๆ

ผู้ได้รับประโยชน์

สมาชิก รวมทั้งบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขใน โรงพยาบาล และโรงเรียนแพทย์ต่าง ๆ

เลขากองบรรณาธิการ น.ส. วารุณี แสงโมลี
สถานที่ตั้ง อาคารเฉลิมพระบารมี ๕๐ ปี ชั้นที่ ๑๐
เลขที่ ๒ ซอยศูนย์วิจัย ถนนเพชรบุรีตัดใหม่
เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ ๑๐๓๑๐
โทรศัพท์ ๐-๒๖๑๖-๖๘๐๘
โทรสาร ๐-๒๖๑๖-๖๘๐๙
E-mail address jtrm.thairehab@gmail.com

พิมพ์ที่ ธนกฤตพรินต์ 297 ถ.มูลเมือง ต.ศรีภูมิ
อ.เมือง จ.เชียงใหม่ โทร. 08 1672 3498

บรรณาธิการแถลง

โจรกรรมทางวรรณกรรม

Plagiarism

เมื่อต้นเดือนกันยายนที่ผ่านมา มีการประชุมเพื่อสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพวารสารวิชาการไทย ครั้งที่ 9 และในการประชุมดังกล่าวมีหัวข้อหนึ่งซึ่งนักวิจัยและนักวิชาการต้องรับรู้เพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำผิดจริยธรรม นั่นคือ plagiarism ที่หลายคนกล่าวว่ากระทำไปโดยไม่รู้ หรือไม่เจตนา

ปัจจุบันมีการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เช่น CopyCat ตรวจสอบผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการในประเทศไทยและพบว่ามีการลอกเลียนหรือการคัดลอกผลงานวิชาการหรือข้อความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์แล้วของผู้อื่นโดยไม่ระบุแหล่งอ้างอิง ทำให้เข้าใจผิดคิดว่าผลงานหรือข้อความดังกล่าวเป็นของผู้เขียน ซึ่งการกระทำดังกล่าวถือเป็นการกระทำที่ผิดจริยธรรม

ดังนั้นทำอย่างไรจึงจะไม่เป็นการโจรกรรมหรือการคัดลอกทางวรรณกรรม ก่อนอื่นเราต้องเข้าใจก่อนว่าการคัดลอกทางวรรณกรรมหมายถึง การคัดลอก (literal copying) ที่เป็นการคัดลอกทั้งฉบับโดยไม่ระบุแหล่งอ้างอิง หรือการคัดลอกบางส่วน (substantial copying) เช่น ขั้นตอนการวิจัย, เครื่องมือ, ตาราง ทั้งตัวเลขเชิงปริมาณและหรือคำอธิบายเชิงคุณภาพ โดยไม่ระบุแหล่งที่มา นอกจากนี้ บางครั้งผู้เขียนไม่ได้คัดลอกข้อความแต่อ่านผลงานของผู้อื่นแล้วนำมาเขียนเรียบเรียงใหม่โดยไม่อ้างอิง (paraphrasing)

ทั้งหมดที่กล่าวข้างต้น สามารถป้องกันได้ด้วยวิธีการอ้างอิงแหล่งที่มา หากคัดลอกประโยคจากผลงานของผู้อื่น ใส่เครื่องหมายัญญ-ประกาศ (“.....”) และระบุแหล่งอ้างอิง ในทำนองเดียวกัน การสรุปใจความจากผลงานของผู้อื่นโดยใช้คำพูดของตนเอง ก็ต้องระบุแหล่งที่มาของข้อมูล ที่สำคัญต้องระวังไม่สรุปความเห็นผิดไปจากแหล่งอ้างอิง โดยการนำประโยคใหม่มาเทียบกับข้อความเดิมว่าความหมายเหมือนกัน ไม่ได้คัดลอกแม้ใช้คำต่างกัน

อีกประเด็นหนึ่งก็คือว่าผิดจริยธรรมเช่นกันคือ การคัดลอกผลงานเดิมบางส่วนของตนเองที่เคยตีพิมพ์แล้วโดยไม่มีมีการอ้างอิง (text-recycling) หรือส่งผลงานขึ้นเดียวกันและตีพิมพ์มากกว่าหนึ่งแหล่ง (duplicate submission) ซึ่งประเด็นหลังมักมีข้อสงสัยว่าหากตีพิมพ์ฉบับหนึ่งเป็นภาษาไทย และอีกฉบับหนึ่งเป็นภาษาอังกฤษถือเป็นตีพิมพ์ซ้ำหรือไม่ จึงมีข้อเสนอแนะว่าผู้เขียนผลงานวิจัยต้องพิจารณาก่อนเสมอว่าผลงานของตนสมควรเขียนและตีพิมพ์เป็นภาษาไทยโดยพิจารณาว่าผู้ใดจะได้ใช้ประโยชน์จากผลงานชิ้นนี้ เช่นงานวิจัยนี้เป็นบริบทไทย ก็เลือกรายงานเป็นภาษาไทยเท่านั้น

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผู้รับผิดชอบในพันธกิจฉบับนี้จะดำเนินการเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกผลงานของผู้อื่นโดยไม่เจตนา

รศ.พญ.อภิชนา ไชยวาทะ
บรรณาธิการ

เอกสารอ้างอิง

Elsevier. Ethics in research and publication. From <http://www.publishingcampus.elsevier.com>